

Nevratný posun

Matej Al-Ali, Tomáš Moravec + Petr Dub / Jiří Černický + Martin Kolarov, Kateřina Palešnicková, Jakub Choma, Adam Vít/ Tereza Fišerová + Evžen Šimera / Zdena Kolečková + Marija Mandić / Pavel Kopřiva + studenti ateliéru Interaktivní média FUD UJEP Ústí nad Labem / Alena Kotzmannová + Dominik Gajarský, Roman Štětina / Lukáš Machalický + Robert Šalanda / Adéla Matasová + Jan Jakub Kotík a Tomáš Kotík / Barbora B. Němcová / Jan Rous + Aleš Čermák / Eva Sakuma / Michal Sedlák + Zdenek Hůla / Tereza Severová, Tereza Velíková / Richard Wiesner + Krištof Kintera

22. 11. 2016 – 15. 1. 2017

Kurátor: Jen Kratochvíl
Autorka koncepce: Adéla Matasová

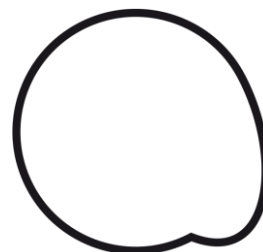
Vernisáž v pondělí 21. 11. 2016 v 18 h
Dům pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

Skupinová výstava nabízí prostřednictvím práce bývalých studentů profesorky Adély Matasové z výtvarných ateliérů konceptuální a intermediální tvorby na UMPRUM v Praze a Západočeské univerzity v Plzni vzhled do směřování současného českého umění. Z více jak dvacítky vystavujících bude k vidění například společná práce Richarda Wiesnera a Krištofa Kintery. Výsledek jejich prezentace pro Nevratný posun je hravou reflexí pevné pracovní i osobní vazby.

Nevratný posun zároveň tvoří třetí – a poslední díl – v cyklu výstav. První z nich se odehrála v roce 2014 v pražském DOXu pod názvem „Zóna pohybu“, na jaře letošního roku navázala v Galerii U Bílého jednorožce v Klatovech výstava „Teorie chlupatého míče“. A třetí díl z cyklu se pod názvem „Nevratný posun“ odehraje v Brně, v Domě pánů z Kunštátu se zahájením v pondělí 21. listopadu.

Název výstavy Nevratný posun může na první dojem působit jako popis čehosi fatálního, završeného a nerozvinutelného, při hlubším vzhledu odkazuje k formativním momentům umělecké praxe: k rozhodnutí věnovat se umění, studovat umění, k jednotlivým ovlivněním na ose pedagog-student, k nesčetným rozhodnutím definujícím, čím se pro daného studenta/umělce postupně stává jeho vlastní tvorba, kam jeho tvorba směřuje a co pro něj i pro jeho diváka znamená. Takové momenty jsou v zásadě nevratné a určující. Setkání s Adélou Matasovou způsobilo nevratný posun v životech lidí, kteří prošli jejím ateliérem, mělo nevratný vliv na šíři uvažování a koncipování jejich vlastní tvorby; zároveň šlo o nevratný posun v rovině osobních vztahů, které se mezi Matasovou a jejími studenty rozvinuly, a v neposlední řadě o vazby, které vznikly mezi studenty navzájem, mezi nimi a jejich vlastními studenty, kolegy a uměleckými partnery. To vše tvoří širokou síť vzájemných kontaktů plodících nové přístupy k umělecké tvorbě i k životním situacím.

Dlouholeté pedagogické působení Adély Matasové položilo základ novomediální a intermediální praxe v lokálním uměleckém kontextu. Její osobitá vize formovala řadu výrazných osobností

českého umění napříč několika generacemi. Výstava se stává jakousi prostorovou mapou této komplikované změti vazeb.

Matej Al-Ali dlouhodobě spolupracuje s Tomášem Moravcem a Petrem Dubem, tvoří pevné umělecké uskupení, které existuje paralelně po boku jejich vlastních uměleckých praxí; pro Nevratný posun resuscitují svůj původní urbanisticko-kritický projekt.

Jiří Černický se svými studenty Martinem Kolarovem, Kateřinou Palešníkovou, Jakubem Chomou a Adamem Vítem tvoří nové dílo, které analytickým způsobem odkazuje k fungování ateliéru malby Jiřího Černického na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze.

Tereza Fišerová v posledních letech rozvíjí principy své práce společně s Evženem Šimerou, jejich projekt pro Nevratný posun sdružuje názvosloví obou v novém díle.

Zdena Kolečková představuje svoji novou práci obohacenou o kresby své doktorandky Mariji Mandić z Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Pavel Kopřiva, také působící v Ústí, adaptuje původní projekt vytvořený v kooperaci se svými studenty i kolegy do site-specific instalace pro Dům pánů z Kunštátu.

Alena Kotzmannová se rozhodla akcentovat setkání s Romanem Štětinou a Dominikem Gajarským při svém působení na Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni ve formě nově vzniklého videa.

Lukáš Machalický společně s Robertem Šalandou působí nejen na Akademii výtvarných umění v Praze, ale zároveň vedou nezávislý výstavní prostor Galerie SPZ, kterou v Nevratném posunu prezentují skrze novou publikaci a adaptovanou site-specific instalaci.

Adéla Matasová se obrátila ke své výstavní činnosti v 90. letech, kdy svoji práci představila společně s Janem Jakubem Kotíkem a Tomášem Kotíkem: setkání s jejich tvorbou považuje za formativní, a proto se rozhodla je zopakovat.

Barbara Němcová představuje solitérní pozici vedoucí k ohledávání možností média malby, které pokouší prostorovou procesuální instalací.

Jan Rous se vrátil ke spolupráci s Alešem Čermákem skrze remasterovanou verzi společného videa.

Eva Sakuma má velice jasnou představu o své tvorbě na poli malby a její individuální pozici, které se i v tomto případě drží.

Michal Sedlák ve svých utopických projektech na pomezí sochařství a urbanismu také vystupuje jako solitér, přestože témata svého zájmu otevírá dialogu.

Tereza Velíková a Tereza Severová nacházejí shodné zájmy ve vlastní tvorbě, nicméně jejich primárním průsečíkem je bezesporu činnost Galerie Entrance, kterou založily a po léta společně vedou. Její postupné proměny demonstrují prostorovou videoinstalací.

Kontakt pro média: Petra Fujdlová, fujdlova@dum-umeni.cz, 731 506 376